

Czwartek, 27 października 2011 r.

Roczne sprawozdanie Rzecznika Praw Obywatelskich za rok 2010

P7_TA(2011)0467

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2011 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2010 r. (2011/2106(INI))

(2013/C 131 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne dotyczące działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2010 r.,
 - uwzględniając art. 24 akapit trzeci, art. 228 i art. 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 41 i 43 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 czerwca 2008 r. ⁽¹⁾ w sprawie przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego zmieniającej decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 9 marca 1994 r.,
 - uwzględniając umowę ramową w sprawie współpracy, zawartą pomiędzy Parlamentem Europejskim a Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich w dniu 15 marca 2006 r., która weszła w życie w dniu 1 kwietnia 2006 r.,
 - uwzględniając przepisy wykonawcze do statutu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 1 stycznia 2009 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich,
 - uwzględniając art. 205 ust. 2 zdanie drugie i trzecie Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A7-0285/2011),
- A. mając na uwadze, że sprawozdanie roczne dotyczące działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2010 r. zostało oficjalnie przedstawione przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego w dniu 10 maja 2011 r., zaś w dniu 23 maja 2011 r. rzecznik, Nikiforos Diamandouros, przedstawił w Brukseli swoje sprawozdanie Komisji Petycji;
- B. mając na uwadze, że art. 24 TFUE stanowi, iż „każdy obywatel Unii może zwracać się do Rzecznika Praw Obywatelskich, ustanowionego zgodnie z postanowieniami artykułu 228”;
- C. mając na uwadze, że art. 41 karty praw podstawowych stanowi, iż „każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swej sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii”;
- D. mając na uwadze, że do właściwości rzecznika należy wspólna polityka zagraniczna, polityka bezpieczeństwa i prerogatywy Rady Europejskiej;
- E. mając na uwadze, iż art. 43 karty stanowi, że „każdy obywatel Unii i każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę w Państwie Członkowskim ma prawo zwracać się do Rzecznika Praw Obywatelskich Unii w przypadkach niewłaściwego administrowania w działaniach instytucji lub organów Wspólnoty, z wyłączeniem Trybunału Sprawiedliwości wykonującego swoje funkcje sądowe”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 E z 27.11.2009, s. 172.

⁽²⁾ Przyjęte w dniu 8 lipca 2002 r. i zmienione decyzjami rzecznika z dnia 5 kwietnia 2004 r. i 3 grudnia 2008 r.

Czwartek, 27 października 2011 r.

- F. mając na uwadze, że Karta praw podstawowych Unii Europejskiej stała się prawnie wiążąca w większości państw członkowskich UE w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony, co dodatkowo legitymizuje decyzje Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;
- G. mając na uwadze, że wejście w życie Traktatu z Lizbony wprowadziło podstawę prawną wspólnych przepisów dotyczących procedury administracyjnej w instytucjach, organach, urządach i agencjach UE, które zgodnie z art. 298 TFUE „korzystają ze wsparcia otwartej, efektywnej i niezależnej administracji europejskiej”, jak również mającą wpływ na działalność Rzecznika Praw Obywatelskich, szczególnie w związku z utworzeniem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i instytucjonalizacją Rady Europejskiej;
- H. mając na uwadze, że do niewłaściwego administrowania dochodzi wówczas, gdy organ publiczny nie postępuje zgodnie z przepisami lub zasadami dla niego wiążącymi;
- I. mając na uwadze, że Nikiforos Diamandouros został ponownie wybrany na Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich przez Parlament Europejski podczas sesji plenarnej w Strasburgu w dniu 20 stycznia 2010 r. i złożył przysięgę przed Trybunałem Sprawiedliwości w Luksemburgu w dniu 25 października 2010 r.;
- J. mając na uwadze, że w dniu 27 września 2010 r. instytucja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich obchodziła piętnastą rocznicę istnienia; mając na uwadze, że w ciągu tych piętnastu lat rzecznik udzielił odpowiedzi ponad 36 000 skarżącym i zakończył ponad 3 800 postępowań w sprawie rzekomego niewłaściwego administrowania;
- K. mając na uwadze, że rzecznik wykorzystał fakt obchodów piętnastej rocznicy istnienia swej instytucji, by zainicjować nową strategię na kadencję obejmującą lata 2009-2014; mając na uwadze, że w strategii tej kładzie się nacisk na wysłuchanie uwag zainteresowanych stron, szybsze rozpatrywanie spraw, wywieranie pozytywnego wpływu na kulturę administracyjną Unii, punktualne przekazywanie użytecznych informacji zainteresowanym podmiotom i opinii publicznej, jak również stałe usprawnianie wykorzystania dostępnych zasobów;
- L. mając na uwadze, że w 2010 r. rzecznik otrzymał 2 667 skarg, co stanowi spadek o ponad 400 w stosunku do roku 2009;
- M. mając na uwadze, że w roku 2010 rzecznik zakończył 326 postępowań (318 w 2009 r.), z których 323 było następstwem skarg; mając na uwadze, że średni czas wymagany do zakończenia postępowania skrócił się z 13 miesięcy w 2008 r. do 9 miesięcy w latach 2009 i 2010; mając na uwadze, że większość postępowań zakończono w ciągu jednego roku (66 %), a ponad połowę (52 %) w ciągu trzech miesięcy;
- N. mając na uwadze, że zamierzając zbadać przypadek rzekomego niewłaściwego administrowania w oparciu o skargę ze strony osoby nieuprawnionej lub w przypadku ewentualnego powstania w instytucjach problemu natury systemowej, rzecznik może wszczynać postępowania z inicjatywy własnej; mając na uwadze, że w 2010 r. rzecznik zakończył trzy i wszczął sześć postępowań z inicjatywy własnej;
- O. mając na uwadze, że 65 % postępowań wszczętych w 2010 r. dotyczyło Komisji Europejskiej (56 % w 2009 r.), 10 % Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO), 7 % Parlamentu Europejskiego, 2 % Rady Unii Europejskiej, a 1 % Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- P. mając na uwadze, że w ponad połowie (55 % ogółu) spraw zakończonych w roku 2010 zainteresowana instytucja przystała na ugodę lub rozwiązała kwestię sporną;
- Q. mając na uwadze, że rzecznik może zgłosić dodatkową uwagę, gdy podczas rozpatrywania sprawy pojawi się możliwość poprawy jakości administrowania; mając na uwadze, że w 2010 r. rzecznik zgłosił dodatkowe uwagi w 14 sprawach (spadek z 28 w 2009 r.) z myślą o poprawie jakości usług świadczonych obywatelom;
- R. mając na uwadze, że uwagę krytyczną zgłasza się w przypadkach, i) gdy dana instytucja nie może już wyeliminować niewłaściwego administrowania, ii) gdy niewłaściwe administrowanie nie rodzi konsekwencji o charakterze ogólnym lub iii) gdy rzecznik uzna, iż działania następcze z jego strony nie są konieczne;

Czwartek, 27 października 2011 r.

- S. mając na uwadze, że uwaga krytyczna stanowi dla skarżącego potwierdzenie, iż skarga jest uzasadniona, jak również wskazuje danej instytucji popełniony błąd, by mogła ona uniknąć niewłaściwego administrowania w przyszłości; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich kilku lat liczba uwag krytycznych wykazuje stały spadek, z 44 w 2008 r. poprzez 35 w 2009 r. do 33 w 2010 r.;
- T. mając na uwadze, że zalecenie wstępne wydaje się w przypadkach, w których wymagane są działania następcze ze strony rzecznika, w razie możliwość wyeliminowania niewłaściwego administrowania lub w przypadkach, w których niewłaściwe administrowanie jest szczególnie poważne lub rodzi konsekwencje o charakterze ogólnym;
- U. mając na uwadze, że w 2010 r. rzecznik wskazał na przypadki niewłaściwego administrowania w 12 % spraw (40); mając na uwadze, że doprowadził on do pozytywnego zakończenia siedmiu z tych spraw wydając zalecenia wstępne;
- V. mając na uwadze, że jeżeli instytucja lub organ nie ustosunkuje się odpowiednio do zalecenia wstępnego, rzecznik może przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie specjalne;
- W. mając na uwadze, że sprawozdanie specjalne to ostateczne narzędzie Rzecznika Praw Obywatelskich i ostatni krok merytoryczny, który może on podjąć w danej sprawie, ponieważ przyjęcie rezolucji i wykonanie uprawnień przez Parlament podlega politycznemu osądowi tej instytucji;
- X. mając na uwadze, że w 2010 r. rzecznik przedstawił Parlamentowi Europejskiemu jedno sprawozdanie specjalne;
1. zatwierdza sprawozdanie roczne za rok 2010 r. przedstawione przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; składa rzecznikowi gratulacje z powodu ponownego wyboru na ten urząd w styczniu 2010 r.;
 2. odnotowuje nową strategię opracowaną przez rzecznika na bieżącą kadencję, która to strategia stanowić będzie podstawę jego inicjatyw i działalności; zwraca uwagę, że strategia ta obejmuje między innymi stały dialog ze skarżącymi, społeczeństwem obywatelskim oraz innymi zainteresowanymi stronami, identyfikując godne naśladowania praktyki we współpracy i konsultacji z kolegami z europejskiej sieci rzeczników praw obywatelskich, czyniąc procedury UE bardziej sprawiedliwymi i przejrzystymi, a także propagując kulturę usług w administracjach instytucji UE;
 3. podkreśla, że przejrzystość, dostęp do informacji i poszanowanie praw obywateli europejskich to niezbędne warunki utrzymania zaufania między obywatelami a instytucjami;
 4. uważa rolę rzecznika w zwiększaniu otwartości i jawności w procesach podejmowania decyzji i administracji Unii Europejskiej za istotny wkład w Unię, w której decyzje podejmowane są „z możliwie najwyższym poszanowaniem zasady otwartości i jak najbliższej obywateli”, jak stanowi art. 1 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;
 5. przypomina, że w dniu 27 września 2010 r. instytucja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich obchodzi piętnastą rocznicę istnienia; odnotowuje, że w ciągu tych piętnastu lat rzecznik udzielił odpowiedzi na ponad 36 000 skarg i w znaczący sposób wspierał instytucje europejskie w zakresie oferowania możliwości zadośćuczynienia oraz podnoszenia jakości ich administracji;
 6. zwraca uwagę, że doświadczenia tych piętnastu lat działalności zapewniły instytucji rzecznika rzeczywisty wgląd w tendencje dotyczące niewłaściwego administrowania, problemy natury systemowej oraz słabe punkty administracji pod względem strukturalnym, który pozwoli jej służyć wskazówkami organom administracyjnym z myślą o unikaniu popełniania tych samych błędów oraz o poprawie jakości i przejrzystości ich pracy;
 7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę rzecznika polegającą na regularnym publikowaniu analiz, w których bada on działania podjęte przez instytucje UE w następstwie zgłoszonych przez niego uwag krytycznych i uwag dodatkowych; zauważa, że ogólny poziom zadowolających działań następczych w 2009 r. wynosił 81 % (94 % w przypadku uwag dodatkowych oraz 70 % w przypadku uwag krytycznych); jest zdania, że wyniki te napawają optymizmem; uważa jednak, że możliwa jest dalsza poprawa, szczególnie jeżeli chodzi o poziom uwag krytycznych; nalega, aby instytucje współpracowały z rzecznikiem w celu podwyższenia liczby podejmowanych działań następczych;

Czwartek, 27 października 2011 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje zasadniczo konstruktywną współpracę pomiędzy rzecznikiem a instytucjami i organami UE; udziela poparcia rzecznikowi w pełnionej przez niego roli zewnętrznego mechanizmu kontroli oraz cennego źródła stałego usprawniania administracji europejskiej;
9. wyraża uznanie dla nowego logo oraz koncepcji graficznej instytucji rzecznika, a także dla nowej szaty graficznej sprawozdania rocznego, wyraża również uznanie dla rzecznika z powodu zwiększenia przejrzystości jego instytucji poprzez publikowanie na jej stronie internetowej informacji o wszystkich nowych postępowaniach otwieranych w związku ze złożonymi skargami;
10. podkreśla potrzebę lepszego informowania obywateli o trybie funkcjonowania instytucji i informacyjnej stronie internetowej potwierdzającej przejrzystość działań rzecznika;
11. sugeruje, aby w posiedzeniu Komisji Petycji, podczas którego rzecznik przedstawi roczne sprawozdanie, udział brali nie tylko przedstawiciele Komisji Europejskiej, ale również administracji Parlamentu Europejskiego, Rady i innych instytucji, agencji, służb lub organów UE, które były przedmiotem dochodzenia, sprawozdania specjalnego, krytycznych uwag lub innych środków powziętych przez rzecznika, tak aby mogli zgłosić uwagi na temat tego sprawozdania oraz wziąć udział w dyskusji; wzywa administrację Parlamentu, Rady oraz pozostałych zainteresowanych instytucji, agencji lub organów UE do uczestniczenia w przyszłych posiedzeniach, podczas których będą przedstawiane i omawiane sprawozdania roczne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; uważa, że ich udział w debacie oraz wymiana poglądów na temat dobrej administracji i trudności przewyższonych w wyniku zaleceń i uwag rzecznika mogłyby korzystnie wpłynąć na poprawę w zakresie służby obywatelom, dialogu międzyinstytucjonalnego i wprowadzenia rzeczywistej kultury służby publicznej;
12. zwraca się do rzecznika, aby informował Parlament o rozwoju swoich stosunków z nową Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i Radą Europejską;
13. zwraca uwagę, że w 2010 r. rzecznik otrzymał 2 667 skarg od obywateli, przedsiębiorstw, stowarzyszeń, organizacji pozarządowych oraz biur regionalnych; podkreśla, że stanowi to spadek o ponad 400 skarg w porównaniu z poprzednim rokiem;
14. przyznaje, że spadek liczby skarg niedopuszczalnych może być częściowo zasługą interaktywnego przewodnika umieszczonego na stronie internetowej rzecznika w 2009 r., który skutecznie kieruje skarżących do organu mogącego udzielić im pomocy w sposób najbardziej skuteczny;
15. zachęca rzecznika do dalszego promowania sieci europejskich rzeczników praw obywatelskich, tak aby utworzyć solidną bazę danych i lepiej informować obywateli europejskich o podziale obowiązków między Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, krajowych rzeczników praw obywatelskich i Komisję Petycji Parlamentu Europejskiego;
16. podkreśla, że również i Parlament powinien uwolnić środki finansowe pozwalające na stworzenie podobnej strony internetowej dla Komisji Petycji, która to strona przyczyniłaby się do poprawy widoczności i przejrzystości instytucji z myślą o możliwym ograniczeniu liczby niedopuszczalnych petycji, oferując jednocześnie składającym petycje wskazówki i rady, a tym samym poprawiając skuteczność i wydajność procesu rozpatrywania petycji;
17. z zadowoleniem zauważa stały spadek uwag krytycznych (33 w 2010 r., 35 w 2009 r., 44 w 2008 r. i 55 w 2007 r.) zgłoszonych przez rzecznika; przyznaje, że jest to dowód na to, iż instytucje UE odgrywają aktywniejszą rolę w rozpatrywaniu skarg, a rzecznik dzięki swojej skuteczności zyskał uzasadnienie w oczach tychże instytucji;
18. gratuluje rzecznikowi tego, że średni czas wymagany do zakończenia postępowania jest coraz krótszy (około dziewięć miesięcy w latach 2009 i 2010); domaga się zastosowania niezbędnych środków w celu dalszego jego skrócenia, aby jeszcze lepiej spełniać oczekiwania obywateli UE;

Czwartek, 27 października 2011 r.

19. odnotowuje, że 65 % postępowań wszczętych przez rzecznika w 2010 r. dotyczyło Komisji Europejskiej (219 postępowań); wyraża zaniepokojenie znacznym wzrostem z 56 % w 2009 r. (191 postępowań) i ponownie zwraca się do komisarza, zwłaszcza do komisarza ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i administracji, o podjęcie działań mających na celu znaczącą i jak najszybszą poprawę obecnej sytuacji;

20. odnotowuje zaniepokojenie rzecznika stosunkowo wysoką liczbą niezadowolających odpowiedzi udzielonych przez Komisję Europejską na zgłoszone przez niego uwagi krytyczne (10 spośród 32 odpowiedzi); podziela pogląd rzecznika, że pozostaje jeszcze wiele do zrobienia, jeżeli chodzi o przekonanie urzędników, iż defensywne podejście do rzecznika to stracona szansa dla ich instytucji oraz ryzyko popsucia wizerunku całej Unii; wzywa do radykalnej poprawy procesu udzielania odpowiedzi, w tym do skrócenia czasu na udzielanie odpowiedzi (zwłaszcza w priorytetowych sprawach), oraz do udzielania raczej odpowiedzi ukierunkowanych na poszukiwanie rozwiązań niż odpowiedzi defensywnych; podkreśla, że karta praw podstawowych daje obywatelom Europy prawo do dobrej administracji;

21. zwraca uwagę na fakt, że w 2010 r. zdecydowanie najczęstszym zarzutem badanym przez rzecznika był brak przejrzystości administracji UE; zauważa, że zarzut ten pojawił się w 33 % wszystkich zamkniętych postępowań i obejmował odmowę udzielenia informacji i dostępu do dokumentów; podziela frustrację rzecznika z powodu faktu, że liczba spraw dotyczących braku przejrzystości pozostaje od kilku lat wysoka;

22. podkreśla, że w 2010 r. rzecznik przedstawił jedno sprawozdanie specjalne dotyczące odmowy przez Komisję ujawnienia dokumentów oraz w pełni przejrzystej współpracy z rzecznikiem; przypomina, że w dniu 25 listopada 2010 r. ⁽¹⁾ Parlament przyjął sprawozdanie Komisji Petycji w sprawie sprawozdania specjalnego; przypomina, że w przyjętej rezolucji wysunięto w stosunku do Komisji żądanie zobowiązania się wobec Parlamentu do spełniania w przyszłości obowiązku lojalnej współpracy z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich;

23. postuluje, aby rozpoczęta została kampania informacyjna skierowana do urzędników instytucji, służąca zapewnieniu ich, że rzecznik wyraża gotowość wysłuchania i przedyskutowania zgłaszanych kwestii, oraz podkreśleniu korzyści, jakie interwencje rzecznika niosą dla zbliżenia administracji z obywatelami;

24. przypomina, że rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾ w sprawie publicznego dostępu do dokumentów instytucji UE obowiązuje już od 10 lat; przypomina, że według koncepcji leżącej u podstaw tego rozporządzenia otwartość powinna być regułą, zaś tajemnica – wyjątkiem; zauważa, że instytucje jeszcze stawiają opór wobec tej koncepcji; uważa, że redagując dokumenty, instytucje, agencje, służby i organy UE muszą pamiętać o tej zasadzie i postępować tak, aby znaleźć właściwą równowagę między niezbędną i użyteczną przejrzystością a rzeczywistą potrzebą poufności;

25. przypomina, że nadal trwają prace nad przekształceniem rozporządzenia (WE) nr 1049/2001; ubolewa nad brakiem postępów w procedurze przekształcenia; domaga się, by Rada i Komisja bardziej otwarcie udzielały obywatelom i Parlamentowi Europejskiemu dostępu do dokumentów i informacji;

26. zachęca rzecznika, by w dalszym ciągu nalegał na podstawowe prawo dostępu do dokumentów, właściwe wprowadzanie w życie zasady przejrzystości procesu podejmowania decyzji, przyjazną dla obywateli kulturę usług oraz aktywne podejście instytucji, agencji i organów UE pod względem udostępniania dokumentów obywatelom, co stanowi podstawową zasadę przejrzystości działań i odpowiedzialności instytucji UE; proponuje upowszechnianie wśród obywateli UE przykładów dobrych praktyk, aby przeciwdziałać negatywnemu postrzeganiu przez obywateli administracji europejskiej, jak również wspieranie dialogu między poszczególnymi instytucjami na temat problemów negatywnie wpływających na jakość ich administracji;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0436.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Czwartek, 27 października 2011 r.

27. zgadza się z rzecznikiem, że spójne oświadczenie w sprawie zasad służby cywilnej przyczyniłoby się do kultury usług i zwiększyłoby zaufanie obywateli do służby cywilnej i instytucji UE; oczekuje na oświadczenie rzecznika w sprawie zasad służby cywilnej, w sprawie którego prowadzi on aktualnie konsultacje z rzecznikami państw członkowskich oraz innymi zainteresowanymi stronami;

28. proponuje, aby to oświadczenie w sprawie zasad służby cywilnej było jak najszerzej rozpowszechniane i łatwo dostępne dla obywateli w celu zapewnienia ich o tym, że Unia Europejska zamierza chronić służby cywilne, obecne w ich życiu codziennym;

29. uważa jednak, że przyjęcie wspólnych wiążących przepisów i zasad dotyczących procedur administracyjnych w administracji UE, o co apelował już pierwszy Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, oraz wprowadzenie zasady użyteczności publicznej w tym kontekście byłoby najlepszym sposobem na zapewnienie trwałej zmiany w kulturze administracyjnej UE, a także oczekuje w związku z tym, że Komisja potraktuje jako priorytet przedstawienie projektu rozporządzenia w tej sprawie na podstawie art. 298 TFUE;

30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz ich rzecznikom praw obywatelskich lub podobnym właściwym organom.

Sytuacja w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich

P7_TA(2011)0471

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich

(2013/C 131 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu i Syrii, zwłaszcza rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej ⁽²⁾, a także rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania ⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Syrii z dnia 8 października 2011 r. oraz w sprawie Egiptu z dnia 10 października 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Stosunków Zewnętrznych z dnia 20 lutego 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dnia 10 października 2011 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 października 2011 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stronami są Egipt i Syria,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0387.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0333.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0064.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0021.